

V Ljubljani, dne 14. maja 1935.

Visoko spoštovani gospod rektor!

Na Vaš dopis z dne 11. t. m. št. 524, ki sem ga prejel dne 13., mi je čast podati to-le mnenje:

Odločilna je norma čl. 103 naše ustave, ki se glasi:

"Dokler narodno predstavništvo ne dobi predloženega proračuna, ~~sme~~ odobravati dvanajstine za en mesec ali več mesecev. Če je narodna skupščina razpuščena, preden je proračun rešen, se proračun minulega računskega leta z ukazom /scil. kraljevim/ podaljša nadalje za 4 mesece.."

Iz tega besedila je brezdvomno posneti, da narodno predstavništvo pri odobravanju dvanajstin ni vezano na proračun ~~minulega~~ leta. Ta omejitev velja marveč izrečno le za dvanajstine, ki se ob razpustu skupščine uvajajo s kraljevim ukazom. Namen omejitve je samo ta, da se predstavništvu očuvaro njegove kompetence. Predstavništvo sme torej z dvanajstinami izglasovati tudi nove kredite, ozir. sme začasno uveljaviti novi proračunski načrt /takozv. budžetni provizorij/. Ker je vlada na nove kredite za univ. knjižnico že itak pristala in jih sprejela v prorač. načrt za l. 1935/36, je pač samo logično, da jih uvrsti tudi v bodoče dvanajstine. Treba je vsekakor doseči, da vlada takšen predlog stavi, kajti postavk, ki jih vlada ne predlaga, ne sme predstavništvo odobriti /čl. 102, odst. 3. ustave/.

Z navedenim čl. 103. naše ustave je sicer v protislovju zak. o drž. računovodstvu, ki v čl. 33 pravi, da če narodna skupščina ni mogla novega proračuna potrditi pravočasno, sme začasno podaljšati proračun minulega računskega leta, dokler se ne potrdi novi proračun. Toda te določbe ni smatrati za veljavno. Predvsem že zato ne, ker gre ustavi kot višjemu zakonu prednost, vrhu tega je ustava izšla pozneje kot pa zakon o drž. računovodstvu, ki je torej, kolikor se ž njo ne strinja, pač derogiran. A tudi že vidovdanska ustava je to vprašanje rešila prav tako, kakor ga rešuje sedaj veljavna.

Potemtakem po trdnem mojem prepričanju ni nobenih zakonskih ovir, da se novi kredit za knjižnico sprejme v bodoče dvanajstine, ki jih bo izglasovalo narodno predstavništvo.

Blagovolite gospod rektor, sprejeti izraze mojega najodličnejšega spoštovanja!

Dr. Fran Eller l.r.